

Stenenaar Leander Deconinck kan de kameraadschappelijke tijd van toen maar niet vergeten

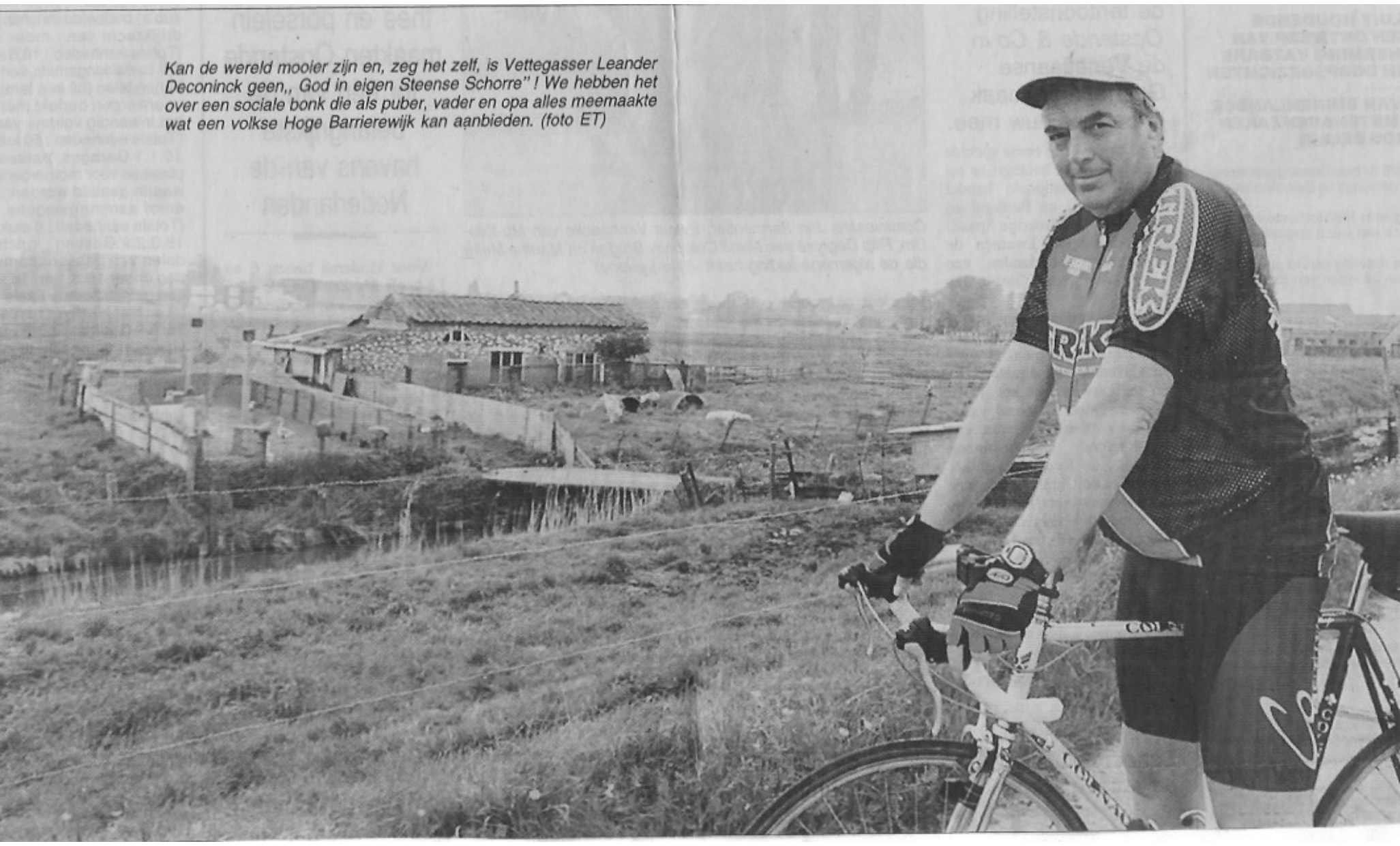
't Opperste geluk,

da's mijn gezin

Geschraagd en nog meer gevleid door 53 lentes is Stenenaar hippe vent, die nogal wat watertjes doorzwom in zijn leven. In veld palende weiden, grachten, stampvolle volkscafé's en sakk Haantje en de olijke Boer van Treeze. Na de Sint-Janse Kroon rijk op Oostendes toeristisch kroonjuweel, de maalboot. Jamme matige pingping beantwoord. Hij werd dan maar ruitenwasser c ker !,, Nooit in mijn leven als werknemer zou ik een intenser ge zijn ontslagbrief. Leander zou geen keihard *Keunienksje* zijn zo pakken. Een draad die velo noemt en vandaag dé hoofdslagad

Leander Deconinck van 't Vettegas/d'Hoge Barriere een sociaal zijn jongemensbuurt kon hij zijn hartje ophalen in de aan 't vliegende persoonlijkeden als Berten Bonte, Jeftje Miere, Strooien laanschool en het atheneum voelde hij zich vier jaar de koning te ergenoeg werd zijn liefde voor het ruime sop niet meer met recht om een paar jaar later op hét beroep van zijn hart te vallen : trucvoel van vrijheid ervaren... ” Jammer genoeg kreeg hij door ziekte als vader Staf, indien hij de draad van 't leven niet weer zou open is van zijn hart...

Kan de wereld mooier zijn en, zeg het zelf, is Vettegasser Leander Deconinck geen „God in eigen Steense Schorre“! We hebben het over een sociale bonk die als puber, vader en opa alles meemaakte wat een volkse Hoge Barrierewijk kan aanbieden. (foto ET)

Leanders *thuis* uittekenen is op zich een bruisend folklorepaspoort. Lena (langs moeders kant) en Elodie (langs vaders kant) waren grootmoeders met haar op de tanden die zich zelfs in de toenmalige mannenwereld door geen enkele vent lieten doen. Vader Staf Deconinck, rustig en bezadigd, sjouwde als bouwvakker zijn leven lang voor de boterham. Moeder Marietje De Meester stamde af van Gentse foortreizigers.

Foortraditie

— **Leander** : „Ik had een crème van een moeder. Wee diegene die op haar tenen trapte. Wat de foortraditie betreft, heb ik de indruk slingers, schiettent en zwaaibootjes ook in mijn aderen te voelen. 't Scheelde niet veel of ik trok met mijn gezin evenzo 't foorleven in.”

— 'n **Godzalige jongens-tijd...**

— **Leander** : „Als pubers hingen wij de stoere jongens uit. 't Hoekwinkeltje *Strooien Hoantje* was dé rendez-vous-plaats bij uitstek. Om het kwartier trokken we naar binnen voor een kwartjefrank snoep... want de winkeldochter mocht nondepiettebolle gezien zijn !”

Moeder Marietje een regelrechte foordochter !

— **Dat unieke Stijn Streuvelse Vettegas...**

— **Leander** : „Toen de huidige Leeuwerikenstraat nog Oogststraat noemde en *Dikke Sille*, hoek Slachterstraat, nog melkkoeien op stal had die langs *de doeninge van Lieza Vermeire* — meetje van een Sint-Janskerkeklok — naar weiland kant Vliegveld trokken. 't Vettegas/d'Hoge Barriere waar Berten Sercu — vader van pistier Patrick — op toenmalig aarden wegdek het peloton aan *slusen* sleurde. Werkmensenwijk waar we één van de allereerste vrouwenkoersen meemaakten en twee Eva's naderhand van hun zafdeling sprongen om mekaar als nijdige teven te lijf te gaan...”

— **Sint-Jans grandioze Kroonlaanschool...**

— **Leander** : „Het zal een fenomeen van de mensheid zijn zeker, dat alles almaar verandert. Toen wij naar de Kroonlaanschool gingen, was die breedste Sint-Janse straat zowel vóór als na klastijd een broeinest van kinderen. Nu staan er, bij manier van spreken, meer ouders aan de poort als er kinderen naar de klas gaan ! Men kon de kleinste snotneusjes gerust alleen naar school laten gaan, want er passeerde amper een wagen met paard. Velen zullen zich in diezelfde straat nog de pomp met stadswater herinneren, waar zelfs de Steensedijkkenaren naartoe trok om, *mits een halve klute*, twee emmers met zuiver stadswater te vullen.”

Eerste zoen

Alsof hij er vandaag nog deugd van heeft, vertelt Leander hoe hij in de Kroonlaanschool zijn eerste zoen kreeg. „Dat zal de heus niet onaardige cafédochter van de, West-

Rozebeke” geweest zijn.

— **Ook rooien niet vies van heilige hostie...**

— **Leander** : „Dat was inderdaad toen zo. Mijn plechtige communie stond voor een nieuw kostuum, krullen in mijn haar en mijn eerste uurwerk. Pastoor Neyrinck trainde ons zowaar op het grote moment : geknield voor de communiebank moesten we onze tong uitsteken... waarop hij zijn hostie vervangende sleutels legde.”

— **Kun je iets appreciëren in het christendom ?**

— **Leander** : „Gelovigen zijn ervan overtuigd dat er hen iemand (?) kan helpen. Een godfiguur die wij socialisten blijkbaar ontberen. Of ik nog een kaars durf branden ? In Lourdes hebben mijn vrouwtje en ik eens 3 kaarsjes gebrand : eentje voor mijn doodzieke buurvrouw, één voor mijn kleinkind... en één voor mijn vrouwtje en ik.”

— **Aantwaarpse voorkeur-**

positie op televisie...

— **Leander** : „Het rotte gevoel dat West-Vlamingen daar aan overhouden, meen ik het best met een mop te verwoorden. Wanneer moeder Kannibaal iemand in de pot steekt, vragen de kinderen luidkeels wat er te eten valt. Een Antwerpenaar, zegt moeder. Hierop maken de 3 bengels ruzie : ze willen alledrie de dikke signorennek, daar hangt het meeste vlees aan !”

12 maanden dienstplicht in het Duitse Arolsen resumeert Leander als een piottentijd, waarin hij zich — *garçon* in de bar ! — fantastisch heeft geamuseerd. „Ik durf het zelfs spijtig vinden dat men de legerdienst naderhand afschafte. Als je geen soldaat bent geweest ben je geen man, zei men indertijd. Natuurlijk een waarheid als een klok !”

Op de maalboten

— **4 jaar actief op de maalboten...**

— **Leander** : „Dat gebeurde 2 jaar vóór en 2 jaar na mijn legerdienst. Diegene — wie het ook moge zijn ! — die de maalboot wegdeed, is de *grootste kloeffekapper* van heel de wereld. Omdat die Oostende - Doververbinding dé toeristische uitstraling van de Koningin der Badsteden betekende. Concurrentie hé, zeggen de betweters. Als het zo is tot daar, als ze er dan godverdomme maar iets tegen hadden gedaan !”

Apetrots op Pauletje, Katia en Devlin!

— **Het Engelse Dover...**

— **Leander** : „Na de 4 uur durende overtocht kwam je in Dover in contact met een heel andere cultuur. Je kon er in de cinema lekker een sigaretje paffen en in de pubs waren er twee kasten : langs de ene kant hokte het gewone volk en aan de andere zijde vleide de beau monde zich op mooiere zetels.

Maar ongeacht je afkomst, iedereen zag iedereen.”

— **Verenigd Koninkrijk zegt je blijkbaar iets?**

— **Leander** : „De Engelsman die op een eiland leeft, zet zich blijkbaar af tegen alles wat uit 't vasteland komt. Dat neemt niet weg dat ik de Britten als een enorm sympathiek volk in mijn hart draag. Ik ging 't Kanaal over met de maalboot en zou naderhand met de camion in Engeland rijden. Ik heb er nooit *ambras* gehad...”

In tegenstelling met fabrieksarbeider of bediende ontsnap je als trucker aan het directieve bazenoog, zegt Leander, je bent vrij en de wereld is gewoon van jou : „Truckers dat is een volk dat aan mekaar houdt en collegialiteit heel hoog in het vaandel draag. Mijn liefste trajecten waren Londen, Bremen en Hamburg.”

— **Op zeker moment door ziekte geveld...**

— **Leander** : „Gezondheids-halve mocht ik niet meer rijden. Met mijn capaciteiten en vooral zicht op het truckersvak had ik — o.m. qua werkplanning — gehoopt nog goede diensten aan de firma te kunnen verschaffen. Het heeft niet mogen zijn. In een heel vrien-

delijke stemming werd ik mijn afdankingsbewijs doorgeschoven en stond ik op straat...”

— **De fiets hielp je er weer bovenop!**

— **Leander** : „Dat mag je zeggen. Ik leerde met de „Zeepaardjes” van Berre Dedeckere en „De Olifant” van Jean-Pierre Ghysels het velootje verschrikkelijk liefhebben. Met een tweewieler van 68.000 fr. en bijbehorende van omzeggens nog eens die prijs kan er blijkbaar niets meer stuk : aantal kilometers, snelheid, hoogteverschillen en een *Global Position System* kan ik een verre uitstap vastleggen... en weet ik automatisch in welke straat en op welke binnenbaan ik mij bevind. Ik heb daarbij een hartslagmeter om me steeds poeslekker in mijn vel te voelen!”

— **Ben je thans compleet gelukkig?**

— **Leander** : „Ja... en neen. 300 dagen in het jaar ben ik gelukkig. 't Gebeurt dat ik me de andere dagen hartvretend afvraag of ik nu alles bereikt heb in mijn leven. Op zo'n momenten krijg ik van Pauletje de pot op mijn kop : *je bent de gelukkigste mens van de wereld. Je doet wat je wilt, bent nog relatief jong... en gaat waar je wilt!* En ja, dan wordt ik weer apetrots dat ik zo'n vrouwtje heb, zo'n dochter Katia en een kleinkind Devlin als kroonstuk op een bij al heel mooi gezinsleven...”

Ostend Cycling Team in 8 dagen naar Lourdes

Oostende-Lourdes, sportieve must

Wat al een hele tijd in het hoofd van Leander Deconinck spookte, werd op 16 juni 2001 boven de doopvont gehouden als *Ostend Cycling Team*. Een sportieve body met 8 fietsende mannen, 2 pedaalkrachtige dames en 3 begeleidende vrouwelijke chauffeurs...

Een weekopdracht van zaterdag 25 mei 2002 tot en met zaterdag 1 juni 2002 die zelfs de meest stoutmoedige wielertoerist de kuiten kan doen prikkelen: 25.5.2002: Oostende - Bethune (120 km); 26.5.2002: Bethune - Beauvais (180 km); 27.5.2002: Beauvais - Chartres (150 km); 28.5.2002: koninginrit Chartres - Châteauroux (223 km); 29.5.2002: Châteauroux - Limoges (121 km); 30.5.2002: Limoges -

Périgueux (106 km); 31.5.2002: Périgueux - Agen (149 km); 1.6.2002: Agen - Lourdes (182 km). — **1.231 kilometer, heus niet om mee te lachen...** — **Leander:** „Akkoord dat een Oostende - Lourdes niet voor *mietjes*, maar wel voor serieuze wielertoeristen is gemaakt. Vergeet evenwel niet dat onze 8 leden al behoorlijke trainingsritten achter de rug hebben.” — **Wie zijn die sportieve**

mannen... en dames?

— **Leander:** „Oostende-naars Ronny Allegaert (48) en Leander Deconinck (53), Slijpse dames Brigitte Boone (40) en Bie Boulaert (42), Moerenaars Christiaan Decorte (61) en Pierre Zwaenepoel (55), Bredenaars Raf Depoorter en Georges Desmet (54). De begeleidende chauffeurs zijn Cyrilla, Christine en Paulette, respectievelijk ega van Decorte, Zwaenepoel en Deconinck.”

— **Durven bergen onrust zaaien?**

— **Leander:** „Enkele schampere heuveltjes daargelaten is er niet veel bergachtigs op onze weg. Wel zullen we ons kunnen vergenoegen aan een rijkdom van binnenbanen. Weersomstandigheden? Regen of geen regen, we vertrekken! Zelfs vliegende storm zal ons van onze tur-

bulente fietsacht daagse niet kunnen afhouden...”

— **Wanneer en waar klinkt het startschot?**

— **Leander:** „In tegenwoordigheid van schepen Nancy Bourgoignie wordt morgen zaterdag 25 mei 2002 om 9 u.15 het startschot gegeven aan *Taverne 't Zeegat*, Vindictevelaan 32, Oostende.”

— **Pinkelen er ook toeristische extra'tjes?**

— **Leander:** „In Lourdes kunnen we gedurende 8 dagen heerlijk op adem komen. De strafte kuiten en billen krijgen de kans om op de nabijgelegen Tourmalet hun sportieve kuren te tonen. Voor de braveren cyclisten zijn in het natuurpark van Gavarnie, dichtbij de Spaanse grens, onvergetelijke momentjes weggelegd: 3 uur door en 3 uur weer wandelen!”

(ET)

Ingegaan op aankondiging *De Zeewacht*

De ruitenwasser op z'n trapleer

Patron Roger Bauwens leerde Leander Deconinck, die nog nooit van zijn leven een ruit had gewassen, hoe hij dat vakkundig moest doen.

Met kwalitatief goede trekkers moest zo weinig mogelijk over droge vlakken geveegd. Op het ideale nat vlak moest men de stand van de trekker schuin houden. „In vloeiende beweging... en niet zoals sommige huisvrouwen — fwiet, fwiet, fwiet! — met zwaluwenvlerken over de ruit vliegen...”

Leander legt ons uit dat er steeds met puur water wordt gewassen. „Slechts langs de binnenkanten op het stadhuis — toen daar nog gerookt mocht worden — deden, we er amonik in. Je kon er de ruiten proper krijgen van het bruine sigarettenvocht. Door de geur liepen de bedienden naar buiten... en wij konden op ons gemak ons werk verrichten.”

— **Ruitenwassersogen zien vaak veel...**

— **Leander:** „Toen ik eens op het Hazegras — Oostendse kwartier bij uitstek van de vrije liefde — eens de ladder opging, was het daar voor mijn ogen *boemtèrèrèreboemtajéé* voor een koppel. Plots kwam de man het openstaande venster sluiten: „Ik heb 14 dagen op zee gezwateld”, zei hij, „dus kijk jij maar je goesting... ik zal voortdoen!” Een andere keer reinigde ik het badkamervensterke van een kinderhomed. Niets speciaals tot op eens een opvoedster vanuit de douche kwam en bij het zien van mijn trapleer, panikerend met een gordijn haar naakte figuur voor glurende blikken afschermd. Ik zweer dat ik niets gezien had. Toen ik 's avonds in de auto stapte om huiswaarts te keren, passeert er een jonge dame die me fluks op volgend vraagje traketeerde: *hoe vond je me nu mooier, daarjuist of nù?*”